

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego G. Z. (1) 1750 zł tytułem nieuiszczonej składki ubezpieczeniowej wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od kwoty 875 zł od 5 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty oraz od kwoty 875 zł od 18 stycznia 2016 r. do dnia zapłaty. Powód wniósł też o zasądzenie na jego rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

(pozew k. 22-23v.)

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych.

(sprzeciw k. 8-9, pismo procesowe k. 55-58)

1. *Ustalenia faktyczne*

4 sierpnia 2015 r. do powoda wpłynął wniosek G. Z. (2) z 30 lipca 2015 r. o zawarcie umowy ubezpieczenia lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w W.. We wniosku pozwany oświadczył, że otrzymał przed zawarciem umowy ubezpieczenia tekst ogólnych warunków ubezpieczenia. Na podstawie wniosku strony zawarły umowę ubezpieczenia lokalu na okres od 18 lipca 2015 r. do 17 lipca 2016 r. Na podstawie umowy pozwany był zobowiązany zapłacić składkę ubezpieczeniową w dwóch ratach, po 875 zł każda. Pierwsza rata miała być zapłacona do 4 sierpnia 2015 r., a druga do 17 stycznia 2016 r. Powód wystawił polisę, którą pozwany otrzymał. W międzyczasie pozwanemu przedstawiono korzystniejszą finansowo ofertę ubezpieczenia lokalu. W związku z tym zdecydował się zawrzeć kolejną umowę ubezpieczenia z innym ubezpieczycielem. G. Z. (1) nie uiszczył w przepisany termin żadnej z rat składki na rzecz powoda. Był przekonany, że jeśli nie zapłaci składki będzie to równoznaczne z rezygnacją z umowy ubezpieczenia zawartej w powodem.

(dowód: wniosek k. 51-52, polisa k. 50-50v., przesłuchanie powoda k. 69)

Pismem z 1 września 2016 r. powód wezwał pozwanego od zapłaty 1750 zł wraz z odsetkami w wysokości 107,95 zł w ciągu 7 dni od dnia otrzymania wezwania. Pozwany nie spełnił świadczenia.

(dowód: wezwanie do zapłaty k. 27, bezsporne)

2. *Ocena dowodów*

Okoliczności faktyczne nie były między stronami sporne. Znalazły również oparcie w dowodach z dokumentów oraz w zeznaniach pozwanego w charakterze strony. Sąd uznał te dowody za wiarygodne, bo nie budziły wątpliwości i wzajemnie się uzupełniały. Spór w tej sprawie dotyczył kwestii prawnych. Mianowicie czy doszło między stronami do skutecznego zawarcia umowy ubezpieczenia.

3. *Ocena prawna*

Zgodnie z art. 805 § 1 kc przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Art. 809 §1 kc stanowi, że ubezpieczyciel zobowiązany jest potwierdzić zawarcie umowy dokumentem ubezpieczenia.

Umowa ubezpieczenia jest umową konsensualną. Do skutecznego zawarcia tej umowy wystarczy złożenie zgodnych oświadczeń woli przez obie strony. Nie musi być ona sporządzona na piśmie.

Umowa taka jest zawierana przez:

- a) złożenie przez ubezpieczającego oferty, czyli wniosku ubezpieczeniowego, który określa istotne warunki umowy;
- b) przyjęcie oferty przez zakład ubezpieczeń.

Treść umowy ubezpieczenia interpretuje się zatem na podstawie wniosku złożonego przez ubezpieczającego.

Powód złożył wniosek pozwanego o zawarcie umowy ubezpieczenia. Zawiera on wszystkie niezbędne dane do zawarcia umowy, w tym: dane ubezpieczającego, okres ubezpieczenia, przedmiot i zakres ubezpieczenia oraz wysokość składki i terminy jej płatności. Wniosek ten został przez pozwanego własnoręcznie podpisany. Powód wystawił też polisę, którą pozwany otrzymał.

W tej sprawie nie budzi wątpliwości, że złożenie oferty (wniosku ubezpieczeniowego) nastąpiło 30 lipca 2015 roku. Powód z pewnością przyjął ofertę pozwanego, bo wystawił polisę. Zaczął również świadczenie ochrony ubezpieczeniowej. Umowa ubezpieczenia została zatem skutecznie zawarta. Jej warunki określały wniosek i polisa. Na ich podstawie obowiązkiem pozwanego było opłacenie składki w dwóch ratach po 875 zł. każda do 4 sierpnia 2015 r. i 17 stycznia 2016 r. Pozwany nienależycie wykonał umowę (art. 471 kc). Nie opłacił bowiem żadnej z rat składki. Z tych przyczyn powództwo było w pełni zasadne. Subiektywne przekonania pozwanego o wygaśnięciu umowy na skutek braku opłacenia składki nie ma wpływu na ważność i skuteczność tej umowy. Także fakt zawarcia kolejnej umowy ubezpieczenia z innym ubezpieczycielem nie zwalnia pozwanego z obowiązku zapłaty składki na rzecz powoda. Powód świadczył bowiem ochronę ubezpieczeniową i należy mu się z tego tytułu wynagrodzenie.

Niesłuszny jest także zarzut pozwanego, że nie wiąże go umowa, bo nie otrzymał OWU.

Po pierwsze pozwany własnoręcznym podpisem potwierdził fakt otrzymania tego dokumentu przez zawarciem umowy. Nie udowodnił zaś, że było odmiennie. Zeznał co prawda: „nie przypominam sobie, abym otrzymał dodatkowe dokumenty”, ale same zeznania pozwanego są, w ocenie Sądu, niewystarczające.

Nadto nawet gdyby przyjąć to twierdzenie pozwanego za prawdziwe to brak doręczenia OWU nie ma znaczenia dla zasadności roszczenia o zapłatę składki.

Brak doręczenia OWU ma taki skutek, że ubezpieczyciel nie może powoływać się na niektóre postanowienia umowy, przy zachowaniu skuteczności innych jej elementów. W takim wypadku postanowienia OWU nie są treścią umowy. Naruszenie obowiązku ubezpieczyciela w zakresie doręczenia OWU nie powoduje zaś nieważności samej umowy. Umowa ta jest nadal zgodna z ustawą i nie ma na celu jej obejście.

W tej sprawie obowiązek zapłaty składki, jej wysokość i terminy płatności wynikały z wniosku i polisy. Dla ich ważności i stosowania nie ma zatem znaczenia czy pozwany otrzymał OWU. Zapisy umowy w tym zakresie nie budzą żadnych wątpliwości Sądu i są wiążące dla obu stron.

Nie miał wpływu na zasadność roszczenia zarzut pozwanego wysłania wezwania do zapłaty na nieprawidłowy adres. Wysokość rat składki i terminy ich płatności wynikały wprost z polisy. Pozwany miał zatem obowiązek płacić raty zgodnie z tym dokumentem. Wysokość świadczenia i termin jego spełnienia wynikał z treści umowy. Dlatego powód nie miał nawet obowiązku wzywać pozwanego do jego spełnienia (art. 455 kc).

Reasumując, Sąd uznał za słuszne zasądzenie od pozwanego całej nieopłaconej przez niego składki w wysokości 1750 zł. Na podstawie art. 481 § 1 kc Sąd zasądził odsetki od każdej z dwóch rat od dnia następującego po dniu wymagalności każdej w rat, czyli od 5 sierpnia 2015 r. i 18 stycznia 2016 r.

4. Koszty

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c.

Pozwany przegrał proces i powinien zwrócić powodowi jego koszty. Na koszty te złożyły się:

- a) 30 zł opłaty od pozwu;
- b) 900 zł wynagrodzenie pełnomocnika powoda ustalone na podstawie § 2 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych;
- c) 17 zł opłata skarbową od pełnomocnictwa.